

[Grethe Fenger Møller]

bejdsministerens svar til mig, for det principielle er jo, om det virkelig er rimeligt, at en fagforening stiller krav om gennemførelse af eksklusivaftaler over for en virksomhed, hvor hverken medarbejderne eller arbejdsgiveren ønsker, at der skal indgås en sådan eksklusivaftale.

Det, som jeg synes gør sagen endnu mere vanskelig, er, at vi i øjeblikket i folketinget behandler et lovforslag om eksklusivaftaler, som regeringen har fremsat, og som vi fra konservativ side ikke synes er vidtgående nok, men hvis arbejdsministerens lovforslag havde været gennemført i dag, er det helt givet, at den situation, der nu er tale om, ville have været ulovlig. Derfor synes jeg, det gør sagen endnu mere urimelig, og jeg synes, at arbejdsministeren bør medvirke til, at vi får en lovgivning om forbud mod eksklusivaftaler igennem hurtigst muligt i folketinget. Det var jo i juni måned, Menneskerettighedsdomstolen afsagde den kendelse, hvorefter tvang her er ulovlig.

Det vil sige, at den omtalte sag er ulovlig ifølge den dom, der er afsagt af Menneskerettighedsdomstolen, og at vi har et lovforslag liggende på bordet i folketinget, som bare ikke er vedtaget, fordi regeringen er kommet meget sent frem med det i forhold til dommen. Disse ting gør situationen endnu mere urimelig ud fra et principielt synspunkt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er ikke helt sikker på, selv efter ministerens lovforslag nr. L 83, at det, der foregår i øjeblikket, vil være ulovligt. Derfor vil jeg spørge ministeren, om han ikke, når han nu har fremsat et lovforslag, der beskytter de ansatte mod at blive tvunget ind i en bestemt forening, vil være med til at udvide det bare en lille smule, så arbejdsgiveren også bliver fri for at blive tvunget til at indgå en eksklusivaftale. Dermed siger vi ikke, at vi skal have et forbud mod eksklusivaftaler, vi siger bare, at man ikke skal tvinges til at have dem. Man kan indgå en frivillig eksklusivaftale, men hvorfor skal arbejdsgiveren tvinges mere end arbejderne? Mener ministeren ikke, det vil være rimeligt demokratisk set at udvide det til begge parter i det lovforslag, ministeren har fremsat? Så vil vi undgå en sag som den ude i Ballerup.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg tror nok, man skal være varsom med at sige noget om den konkrete sag. Jeg står her med et udklip fra Aktuelt fra den 9. marts, som fremstiller forbundets synspunkter, og dér er der bl. a. tale om ifølge forbundet – jeg ved ikke, om Aktuelts referat er korrekt eller ej – at den pågældende arbejdsgiver har afskediget medlemmer af forbundet, fordi de havde rejst krav om, at der blev indgået en overenskomst med deres virksomhed. Hvis det er rigtigt, er det klart ulovligt efter det lovforslag, som jeg har fremsat.

Derudover fremgår det af artiklen, at det drejer sig om betydelig underbetaling, om udenlandsk arbejdskraft og mange andre ting. Jeg tror, alt taget i betragtning, at disse modstridende oplysninger, der kommer frem, taler for, at folketinget koncentrerer sig om at lave lovene og de generelle regler og overlader det til retssystemet at anvende reglerne i konkrete situationer.

Så spørger fru Grethe Fenger Møller mig, om kravet fra forbundets side om indgåelse af overenskomst med eksklusivbestemmelser ville være ulovligt, hvis det lovforslag, jeg har fremsat, var vedtaget. Dertil er svaret: nej, det ville det ikke. Det, der ville være tilfældet, hvis regeringens lovforslag blev vedtaget, var alene, at de i forvejen på virksomheden beskæftigede ikke kunne tvinges ind i en fagforening, men det ville selvfølgelig være en eksklusivaftale, der var effektiv for alle fremtidige ansættelsesforhold i virksomheden.

Så skal jeg sige til hr. Arne Bjerregaard, at spørgsmålet om indgåelse af overenskomst eller ikke indgåelse af overenskomst selvfølgelig er en konfliktsituation mellem arbejdsgivere og lønmodtagere. Vi har et fagretligt system, der regulerer, hvilke kampskridt der må tages i anvendelse. Der er både kampskridt, en arbejdsgiver kan tage, og kampskridt, en lønmodtager kan tage. Regeringen har ikke noget ønske om at ændre ved det fagretlige system i Danmark.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg mener ikke, at jeg på noget tidspunkt har henvist til nogen konkret sag. Tværtimod har jeg sagt, at dette drejer sig om en principiel drøftelse om, hvorvidt det er rimeligt, at man på en virksomhed, hvor både medarbejdere og arbejdsgivere er enige om, at det kø-